

VETUS, ET NOVA
ECCLESIAE
DISCIPLINA
CIRCA BENEFICIA, ET BENEFICIARIOS,
IN TRES PARTES DISTRIBUTA,

Variisque Animadversionibus locupletata ;

AUCTORE, EODEMQUE INTERPP.

LUDOVICO THOMASSINO

Oratorii Gallicani Presbytero ;

EDITIO OMNIUM NOVISSIMA,

Et accurate emendata ;

Cui adiectus est

TRACTATUS BENEFICIARIUS

FR. CÆSARII MARIE SQUANIN

Pro indemniter salvandis Juribus SANCTÆ MATRIS ECCLESIE quoad

BENEFICIA ECCLESIASTICA.

PARS PRIMA, sive TOMUS PRIMUS,

UBI AGITUR

LIB. I. De primo Cleri Ordine. LIB. II. De secundo Cleri Ordine.

LIB. III. De Clericorum, & Monachorum Congregationibus.

QUÆSTIONIBUS SINGULIS EX ORDINE TEMPORUM

Ab exordio Ecclesiæ ad Clodovæum, inde ad Carolum Magnum, rursus inde
ad Hugonem Capetium, denique ad hæc usque tempora pertractatis ;
nulquam tamen interrupto earum contextu.

OPUS EX SANCTIS PATRIBUS, EX CONCILIIS,

Ex quorumque temporum Historiis decerptum.

NEA POLI MDCCLXIX.

EXPENSIS GREGORII P. & MICHAELIS F. STASI

EX TYPOGRAPHIA RAYMUNDIANA

PUBLICA AUCTORITATE, ET PRIVILEGIO.

ELOGIUM HISTORICUM
 P. LUDOVICI THOMASSINI,
 ORATORII GALLICANI PRESBYTERI,

E Gallicis Elogiis Virorum Illustrium superioris sæculi
 D. Peraltii Parisiis 1698.

A JOANNE DOMINICO MANSI.

Congregationis Matris Dei, Lucensi Latinis Litteris traditum.

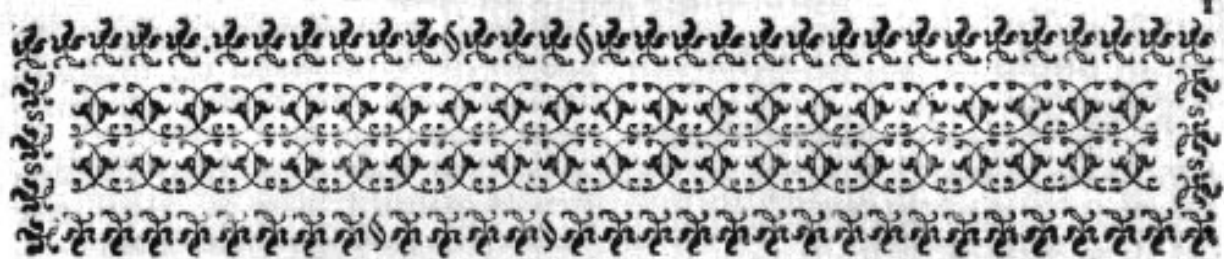

DEO æquabilis vitæ genus sectatus est P. Thomassinus, ut totum ejus Elogium paucis transigi posse videatur; antequam enim apud Patres Oratorii instituendus traderetur, ubi & vitæ cursum absolvit, nullo alio, quam prece, & studio totus occupabatur. Sed incredibilis illa ad studium excolendum contentio tam largam cognitionum messem viro intulit, ut si explicare singula nostra hac commentatiuncula meditaremur (quod res ipsa exigeret, ut justam aliquam ejus ideam ingereremus) præscriptas nobis scribendi metas plus nimio cogeremur excedere.

Ex quo juveniles scientias, litteras scilicet humaniores, eloquentiam, & Philosophiam habuit familiares, docere alios aggressus, & aliorum profectum in eo studii genere, & studium maxime promovit; qua enim præstabat ingenii vi, & perspicacitate, nihil tractandum assumebat, quin nova simul plura, & inveniret ipse, & alios inventa doceret. Sed genio, & religiosi cordis pietate ad Theologiæ studium velificatus, brevi unice huic occupa-

respondebo, adeo non multa hic ultro, citroque ventilari, pauca definiſſi; ut non facile aliud invenire ſit Opus, in quo plura definiantur. Quot Conciliorum generalium, & particularium, quot Pontificum Constitutiones prolatae ſunt a me, prolatae ſunt autem innumerabiles; quot ſanctorum Patrum ſententiæ, tot prolatae ſunt a me definitiones. Nec enim Scripturæ, Concilia, Pontifices, Patres loquuntur, niſi leges, decreta, definitiones. Nulla ergo propolita eſt a me quæſtio, cujus non ibidem illico tot depromptæ ſint definitiones, quot depromptæ ſunt ineluctabiles huiusmodi auctoritates. At amo, ut ajunt, ſub his auctoritatibus deliteſcere, & promulgata aliorum ſententia meam ipſe diſſimulo. Qui me tam pulchro, & amabili convitio verberant, ne ipſi quidem negare poſſunt, quin quod crimini vertunt, in laudem redundet meam. Ubi enim de re qualibet ſententiam dixerunt Pontifices, Synodi, Patres, num aliæ poſſunt eſſe partes meæ, quam ut aſſentiar, plaudam, conticeſcam? An non bene, & naviter impudentis, & mortalium infulſiſſimi ego partes agerem, ſi ubi Pontifices, Patres, Concilia dixerunt, & edixerunt, tum meam quoque ſententiam expectari cenſerem? At non ſatis perſpicuæ, non ſatis certæ ſunt illorum definitiones. An ergo meum eſt illis lumen, & pondus addere? Epiſcoporum eſt, ſententiam dicere in rebus iſtiusmodi: non ſecundi Ordinis ſacerdotum, non eorum certe, qui nullo gradu eminent, qui in turba jacent promiſcua.

VETUS ET NOVA
 ECCLESIAE
 DISCIPLINA
 CIRCA BENEFICIA, ET BENEFICIARIOS,

DISTRIBUTA IN TRES PARTES,

Quae & ipsae in tres Libros singulae distributae sunt.

PARS PRIMA,

IN QUA AGITUR { LIB. I. De primo Cleri Ordine.
 LIB. II. De secundo Cleri Ordine.
 LIB. III. De Monasticis Congregationibus.

LIBER PRIMUS.

De primo & principe Cleri Ordine, de Episcopatu, & omnibus ejusdem gradibus, de summo Pontifice, de Patriarchis, & Exarchis, de Primatibus, & Archiepiscopis, de Metropolitanis, & Episcopis.

DE PLENITUDINE SACERDOTII IN EPISCOPATU.

De variis ejus gradibus, de Papa.

CAPUT I. P. I. l. I. c. I.

De Episcopatu in genere, prout omnes Episcopatus gradus amplectitur; esse in eo plenitudinem, summumque apicem spiritualis amplitudinis, & sacerdotalis imperii.

I. Christus Ecclesiae suae summa aeternaque lex est, & aeternus Pontifex.

II. In caelos se recepturus, & Pontificatus Thomae, Tom. I.

tum suum splendidissime ibi explicaturus, ejusdem vicarios & ministros suos ante in terris Ecclesiae praefecit.

III. II sunt Apostoli, & Episcopi Apostolorum successores.

IV. Hos in consortium ascivit Pontificis sui & sacerdotalis imperii, ut insis erat consentaneum.

V. Non ergo Episcopatus mera est extensio Presbyteralis Ordinis, ut facile dil-

abit,